

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

SAŽETAK PRESUDE

(Isključivo za medije. Nije zvaničan dokument.)

ŽALBENO VIJEĆE

Haag, 15. juli 1999.

Sažetak presude Žalbenog vijeća u predmetu Tužilac protiv Duška Tadića

U nastavku teksta nalazi se sažetak presude koji je danas pročitao sudija Shahabuddeen:

Žalbeno vijeće ovog Međunarodnog suda danas donosi presudu u ovom predmetu. Kao što će biti objašnjeno, ova presuda odnosi se na dvije od tri žalbe podnesene Vijeću.

Međutim, na početku, jedno objašnjenje. Žalbeno vijeće zasjeda u odsustvu jednog od svojih članova, sudije Nieto-Navije. Zbog izuzetnih okolnosti, on ne može prisustvovati današnjoj raspravi. Predsjednik je svojim nalogom od 2. jula 1999., o kojem su obaviještene strane u postupku, ovlastio Žalbeno vijeće da izrekne presudu u njegovom odsustvu.

Kopije presude, koja je u pismenom obliku, sekretar će staviti na raspolaganje stranama pred kraj ove rasprave. U skladu sa praksom Međunarodnog suda, ja neću čitati tekst presude, osim operativnog stava. Osim što ću pročitati taj stav, ograničiću se na uvodne napomene.

Uvod

Žalbeno vijeće pred sobom ima tri žalbe u ovom predmetu. Do njih je došlo na sljedeći način.

Optuženi Duško Tadić bio je optužen za 34 krivična djela iz nadležnosti Međunarodnog suda. Na svom prvom stupanju pred Pretresno vijeće 26. aprila 1995. godine izjasnio se da nije kriv ni po jednoj tački optužnice. Tri tačke kasnije su povučene na suđenju. Od preostale 31 tačke, Pretresno vijeće proglasilo je optuženog krivim po devet tačaka, djelimično krivim po dvije tačke, a za 20 tačaka zaključilo je da nije kriv. Presuda je izrečena 7. maja 1997., a s njom povezana Presuda o kazni izrečena je 14. jula 1997. godine.

Kako g. Tadić tako i tužilac podnijeli su žalbe na različite aspekte presude Pretresnog vijeća. Osim toga, žalilac se žali i na Presudu o kazni. Otuda tri žalbe.

Mnogo vremena potrošeno je na postupak u vezi sa zahtjevom žalioaca da mu se dopusti uvrštavanje dodatnih dokaza. Glavni zahtjev, kojim je predloženo da se pozove više od 80 novih svjedoka, podnesen je 6. oktobra 1997. godine. Nakon toga preduzet je niz koraka, i o tom zahtjevu odlučeno je 15. oktobra 1998. godine. Dva daljnja zahtjeva žalioaca za dopuštenje za uvrštenje dodatnih dokaza podnesena su 8. januara i 19. aprila 1999. godine. Oni su riješeni 25. januara i 19. aprila 1999. godine.

Usmene argumente o tri žalbe Žalbeno vijeće saslušalo je od 19. do 21. aprila 1999. godine. Dana 21. aprila 1999. godine. Žalbeno vijeće povuklo se na vijećanje.

Iz razloga koji će biti izloženi, presuda o žalbi na kaznu biće donesena kasnije. Ova Presuda odnosi se na žaliočevu žalbu na Presudu i na tužiočevu protivžalbu na Presudu.

Što se tiče ove dvije žalbe, učiniću tri stvari. Prvo, objasniću tekst presude Žalbenog vijeća. Drugo, izniječū sažetak nalaza Žalbenog vijeća. I konačno, pročitāću dispozitiv presude Žalbenog vijeća.

Želim naglasiti da je presuda izložena u tekstu koji će biti distribuiran. Ova izjava nije presuda Žalbenog vijeća, osim dispozitiva presude koji ću pročitati.

Internet adresa: <http://www.icty.org>

Služba za medije/komunikacije

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. The Netherlands

Tel.: +31-70-512-5343; 512-5356 Fax: +31-70-512-5355

Struktura Presude

Današnja presuda podijeljena je u osam odjeljaka. U prvom odjeljku iznosi se proceduralni kontekst žalbi, kao i odgovarajuće osnove za žalbu sa traženim pravnim lijekovima. U odjeljcima II i III razmatraju se prva i treća osnova za žalbu žalioaca, tim redom. Žalbeno vijeće nije udovoljilo Molbi za dopunu žaliočeve obavijesti o žalbi kako bi se uključila i druga osnova za žalbu koja se tiče ponašanja prethodnog branioca i ona se ne spominje u presudi. U odjeljcima od IV do VIII razmatra se pet osnova za žalbu tužioca.

Sada ću ukratko izložiti odjeljke presude Žalbenog vijeća.

Osnove za žalbu i traženi pravni lijekovi

(a) Prvo, žaliočeva žalba na Presudu. Postoje dvije osnove za žalbu.

Prva osnova glasi:

Žaliočevo pravo na pravično suđenje bilo je ugroženo jer optužba i odbrana nisu bile u "ravnopravnom položaju" zbog prevladavajućih okolnosti u kojima je održano suđenje.

Kao što je ranije spomenuto, druga osnova za žalbu ne razmatra se.

Treća osnova za žalbu glasi:

Pretresno vijeće pogriješilo je u paragrafu 397 Presude kad je zaključilo da se uvjerilo van razumne sumnje da je žalilac kriv za ubistva dvojice muškaraca.

Kad je riječ o pravnim lijekovima traženim u ime žalioaca, oni su sljedeći:

(i) Da se odluka Pretresnog vijeća da je žalilac kriv za dokazana krivična djela poništi.

(ii) Da se naloži ponovno suđenje žalioacu.

(ii) Alternativno pravnom lijeku koji se traži pod (i) i (ii), da se odluka Pretresnog vijeća u paragrafu 397 Presude da je žalilac kriv za ubistvo dvojice muškaraca odbaci.

(iv) Da se kazna žalioacu preispita u svjetlu pravnog lijeka koji se traži u stavu (iii).

(b) Prelazim sada na tužiočevu protivžalbu na Presudu. Postoji pet osnova za žalbu. One glase:

1. Većina Pretresnog vijeća pogriješila je kada je zaključila da žrtve djela pripisanih optuženom u Odjeljku III Presude nisu uživale zaštitu zabrana propisanih režimom teških povreda Ženevskih konvencija koji je primjenjiv na civile u rukama strane u oružanom sukobu čiji nisu državljani (što potpada pod član 2 Statuta Međunarodnog suda).

2. Pretresno vijeće pogriješilo je kada je zaključilo da se ne može, na osnovu predočenih dokaza, uvjeriti van razumne sumnje da je optuženi na bilo koji način učestvovao u ubistvima bilo kojeg od petorice muškaraca iz sela Jaskići, za šta ga se tereti u tačkama 29, 30 i 31 Optužnice.

3. Pretresno vijeće pogriješilo je kada je zaključilo da optužba mora, da bi se optuženi proglasio krivim za zločin protiv čovječnosti, dokazati van razumne sumnje da je on ne samo da imao namjeru da počinji krivično djelo u osnovi, nego je i znao za kontekst raširenog ili sistematskog napada na civilno stanovništvo, i da djelo nije preduzeto iz čisto ličnih razloga nezvanih sa oružnim sukobom.

4. Pretresno vijeće pogriješilo je kad je zaključilo da je diskriminatorna namjera element svih zločina protiv čovječnosti prema članu 5 Statuta Međunarodnog suda.

5. Većina Pretresnog vijeća pogriješila je u svojoj odluci od 27. novembra 1996., kad je odbacila zahtjev optužbe za dostavu izjava svjedoka odbrane.

Optužba je na osnovu prve, druge i treće osnove za svoju protivžalbu zatražila da se Presuda Pretresnog vijeća na odgovarajući način preinači. Nikakav pravni lijek nije tražen po četvrtoj i petoj osnovi, no obje su se strane složile da ove osnove potiču pitanja dovoljno važna da bi se opravdalo donošenje odluke o njima.

Zaključci Žalbenog vijeća

Sada ću ukratko iznijeti zaključke Žalbenog vijeća.

(a) Počecu sa žaliočevom žalbom na presudu.

Što se tiče prve osnove, Žalbeno vijeće odbacuje tvrdnju žalioca da je njegovo pravo na pravično suđenje bilo ugroženo.

Što se tiče druge osnove, kao što je već spomenuto, ona se ne razmatra.

Što se tiče treće osnove, Žalbeno vijeće smatra da Pretresno vijeće nije pogriješilo kada je zaključilo da se uvjerilo van razumne sumnje da je žalilac kriv za ubistvo dvojice muškaraca.

(b) A sada ću preći na tužiočevu protivžalbu.

Što se tiče prve osnove, Žalbeno vijeće smatra da je postojao međunarodni oružani sukob i da je stoga režim teških povreda Ženevskih konvencija primjenjiv. Žalbeno vijeće takođe zaključuje da su žrtve bile zaštićene osobe prema Ženevskoj konvenciji o zaštiti civila za vrijeme rata.

Optuženi se prema tome proglašava krivim po tačkama po kojima ga je Pretresno vijeće oslobodilo samo na osnovu neprimjenjivosti režima Ženevskih konvencija.

Što se tiče druge osnove, Žalbeno vijeće smatra da je Pretresno vijeće pogriješilo kad je zaključilo da se, na osnovu predloženih dokaza, ne može uvjeriti van razumne sumnje da je optuženi na bilo koji način učestvovao u ubistvu petorice muškaraca iz sela Jaskići. Po mišljenju Žalbenog vijeća, Pretresno vijeće pogriješilo je i prilikom primjene doktrine zajedničke nakane.

Što se tiče treće osnove, Žalbeno vijeće smatra da djelo počinjeno iz čisto ličnih pobuda može predstavljati zločin protiv čovječnosti.

Što se tiče četvrte osnove, Žalbeno vijeće smatra da diskriminatorna namjera nije uslov za sve zločine protiv čovječnosti, nego samo za zločine protiv čovječnosti koji se odnose na progon.

Što se tiče pete osnove, Žalbeno vijeće smatra da Pretresno vijeće može, u zavisnosti od uslova u predmetu kojim se bavi, naložiti objelodanjivanje izjave svjedoka odbrane nakon glavnog ispitivanja tog svjedoka.

Sada smo došli do žaliočeve žalbe na Presudu o kazni. Kao što se vidi iz presude Žalbenog vijeća, izricanje kazne za tačke po kojima je žalilac oslobođen optužbi na suđenju, ali po kojima je sada proglašen krivim, odlaže se za izdvojenu fazu izricanja kazne. Imajući to u vidu, žalba žalioca na Presudu o kazni biće riješena kad se donese odluka o kazni za te tačke optužnice.

Dispozitiv

Sada ću pročitati operativni paragraf presude Žalbenog vijeća. On glasi:

I. Dispozitiv

1. Iz gorenavedenih razloga, **ŽALBENO VIJEĆE JEDNOGLASNO**

(1) ODBIJA prvu osnovu žalbe žalioaca na Presudu;

(2) ODBIJA treću osnovu žalbe žalioaca na Presudu;

(3) ODLAŽE ODLUKU o žalbi žalioaca na kaznu sve dok se ne završi daljnji postupak o odmjeravanju kazne opisan u potparagrafu (6) ovog dispozitiva;

(4) USVAJA prvu osnovu tužiočeve protivžalbe, PREINAČUJE presudu Pretresnog vijeća u tom dijelu i PROGlašAVA žalioaca krivim po tačkama 8, 9, 12, 15, 21 i 32 optužnice;

(5) USVAJA drugu osnovu tužiočeve protivžalbe, PREINAČUJE presudu Pretresnog vijeća u tom dijelu i PROGlašAVA žalioaca krivim po tačkama 29, 30 i 31 optužnice.

(6) ODLAŽE izricanje kazne po tačkama spomenutim u potparagrafima (4) i (5) za daljnju fazu postupka o odmjeravanju kazne;

(7) SMATRA da djelo počinjeno iz čisto ličnih pobuda počinioca može predstavljati zločin protiv čovječnosti unutar značenja člana 5 Statuta Međunarodnog suda koji se odnosi na takve zločine;

(8) NALAZI da je Pretresno vijeće pogriješilo kada je zaključilo da svi zločini protiv čovječnosti zahtijevaju diskriminatornu namjeru i SMATRA da je takva namjera neophodni pravni sastavni element tog krivičnog djela samo u vezi sa zločinima za koje se to izričito traži, to jest, za onu vrstu krivičnih djela progona koja se navodi u članu 5(h) Statuta Međunarodnog suda;

(9) SMATRA da Pretresno vijeće može, u zavisnosti od okolnosti predmeta koji razmatra, naložiti objelodanjivanje izjava svjedoka odbrane nakon glavnog ispitivanja tog svjedoka.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, s tim da se engleski tekst smatra mjerodavnim.

Sudija Nieto-Navia ovoj Presudi prilaže Izjavu.

Sudija Shahabuddeen ovoj Presudi prilaže Izdvojeno mišljenje.

Ovim završava zadnji dio Presude.

A sada molim sekretara da stranama uruči primjerke Presude.

Dalji postupak

Ostaje da se doda da je Žalbeno vijeće odredilo da se 30. avgusta 1999. u 14:30 sati saslušaju usmeni argumenti o odmjeravanju kazne za tačke spomenute u potparagrafima (4) i (5) dispozitiva. Obje strane mogu o tom pitanju podnijeti pismeni podnesak do 25. avgusta 1999. U podnescima se može govoriti o relativnoj pravnoj težini krivičnih djela spomenutih u tim tačkama sa stanovišta kazne.

Kao što je ranije rečeno, o žalbi na Presudu o kazni odlučiće se kada se donese odluka o odmjeravanju kazne za tačke spomenute u potparagrafima (4) i (5) dispozitiva.

Da se vratimo na dosadašnji postupak, rezultat odluke Žalbenog vijeća formuliran na način svojstven nekim pravnim sistemima glasi:

Žalba žalioaca na Presudu se odbija.

Protivžalba tužioaca na Presudu se usvaja.

*****